

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorvm Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

**Reuchlin, Johannes
Hagenoae, 1519**

Nicolaus Gerbelius Phorcensis, Ioanni Reuchlin S.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](#)

E P I S . I L L V S T . V I R O R V M A D

Scipi uir clarissime aestate elapsa cum hinc Treuerim abit⁹
Sessem, simulq; tibi ostendi Demosthenis orationes una cū com
mētariis ex Venetiis allatas esse. Inde cū reuersus esēm a meis
intellexi, libros illos ad te fuisse transmissos, utrū uero illos recegis,
nec ne haud dū cōpertum habeo. Bene itaq; feceris si hac de reme
certiorē reddas. Scriptissim cōfestim post redditū meum, sed uix li
mini pedem intuleram, tum iterum abire coactus fui, nūcq; demū
post multos reuersus sum labores. Sed qnæ scribenda erat brevibus
accipe. Prohibuere olim Ephesii nomen scelerati illius hois q; Dia
nae templum succenderat litterarum monumētis inscri, scilicet ne
ex facinore illo nefasto perpetuam memoriam assequutus esse uide
ref. Tu uero hoīem tibi inimicissimū, & q; aliter doctis p̄cipue igno
tus fuisset libris tuis celebras. Vidi eīū nuper libellos tuos a te emis
tos, in quibus semiudae illius mentionem facis, hominis cuius me
moria de terra uiuentium delenda esset. Sed scio respondes, te non
laudibus sed meritis conuiciis illum p̄sequutum esse, & recte quidē
At non uidessid quod antea dixeram, illum hoc pacto famam seu
magis infamiam assequutum esse, & quod ppriis uirtutibus sibi de
negatum uiderat, id inimici opa quæsiuisse, scilicet ut doctorū uo
laret per ora uirorum, nollem itaq; dehinc opuscula tua tali piaci.
Io foedares, p̄cipue cū nil ad monstrum illud attinerent. Hæc ut
amicus qui te ob uirtutes tuas innumerā suspicit & uehementer
amat scribo. Tu uero quid faciendum sit mature considerabis. Re
peri Treueri antiquitates uarias tā græcas q; latinas. Ex qbus græca
ista mitto, missurus & latina si tibi id placere intellexero, tuū itaq;
erit rescribere. Vale, & quæcunq; p̄stare potero a me fidenter exi
ge. Ex Nuremberga kalen. decembbris. Anno. M.D.XII.

Nicolaus Gerbelius Phorcenis, Ioanni Reuchlin, S.

Non parū animi angor expectatiōe illa lōgiuscula, immo q
mihi longissima est p̄ceptor & pater suauissime, q; te interea
tpis cum a me discessisti cupide atq; inhianter expecto, indi
esq; magis ac magis emaceror, quo cōstitutū rēpus spe diutius pro
rogaf. Non nihil eiū mali suspicor quin uitā tuā (q; mihi mea salute
charior est) nescio quis malis flatibus urgeri dolēter p̄timescā. Sunt
mihi apud hospitē tuū hic quotidiani nuncii & exploratores, q; me
hoc unico solantur prope diem te aduolatūrum, dii tibi dent alas,

JO. REVCHLIN. LIBER PRIMVS

Mercurius talaria, Neptunus equū, ut ad nos aduoles celeriuscule, quo tuo affatu aspectuq; dulcissimo dulciter nos exhilarari cōtingat, quoties mecum memoria repeto (repeto aut sapientissime) quoti es inquā in animū reuoco disputationē illam praeclarissimā, qua de philosophia Platonica grauiter & sapientissime dissertabas, nō possum non in pueriles lachrymas effluere. Si tua illa me diuina atq; sancta eruditione uti non liceat, si me tuo prescripto placidissimo meliorem doctiorēq; fieri negatum est, quo se usos olim etiā literatissimi hoīes reuererentur suis monumentis literariis attestant, quin potius deseram patriamq; domumq; paternam, & te dicentem copiose, disputantē acriter, prudēterq; docentē comitemur quōrumcū uelis. Nimirū amatissime pater tam gratus est mihi tuus frugalisimus ille sermo, tanq; accepta doctrina tua, ut nihil pro acquirendā ista graue inimihi, nihil molestū durumue uideri possit. Faciat deus te mihi talēm praeceptorem fore, qualē me tibi perpetuo glutine connexuq; consecraui. En expecto quēcunq; me habere uis, eū ipsum me efforma. Vis grācis studeā, studebo grācis, si Platonicū me esse uelis, Platonem uoluam, reuoluam, nolutabo. Sin Liuianū, Liuū, plēgam. Oia sub nutu stentq; cadantq; tuo. Vale fœliciter.

Nicolaus Gerbelius Phorcensis, Io. Reuchlin S.

Misimus ad te nunciū quēdā diebus superioribus anteq; patria discederē, q; līas tuas ad nos deferret. Verū qa domi nō eras frustratus sum & mea spe ingenti beneficio qd' apud amicos tuos fuisse consecutus. Nihilominus tū doctorē Cuspinianū accessi, eumq; salutauī noīe tuo diligenter. Cumq; genitor me⁹ qui mecum Viennam petiit patriam esset repetiturus suam, rursus Cuspinianum tuum salutauī, peti literas ad te iure ueteris amicitiae daret, respondit se non posse nunc tuae humanitati respondere, quoniā libri eius angulatim essent dispersi, propter incendium horrendum & formidabile, quod & passi sumus, atq; maius futurū per timuimus, addidit tamen ut ego te salutarem scriberemq;, postq; literas tuas reciperet scripturum se quoq; diligentissime. Volui uiro, huic eruditissimo humanissimoq; mōre gerere, atq; tibi præcipue, cui me, atq; mea omnia ingenuie offero. Vale fœlicissime atq; rescribe, ne me pigrū extitisse credat ea in re noster Cuspinianus. Viēna: postferias Pentecostes. Anno. M. D. XII.